

KlachtenCommissie Onvrijwillige Zorg (KCOZ)

Beslissing inzake de klacht van

<naam klager>

over

Trajectum, <locatiennaam 1 en 2>

DE PROCEDURE

De Klachtencommissie Onvrijwillige Zorg (hierna ook te noemen KCOZ of de commissie) heeft kennisgenomen van een klacht van <naam, verder ook te noemen de klager> die na ontvangst van een aanvulling d.d. 18 oktober 2022 door de KCOZ in behandeling is genomen. De klacht betreft beperkingen in de bewegingsvrijheid (door niet onbegeleid met zijn vrouw te mogen wandelen) en beperking in gebruik van -, en de beschikking over een telefoon en bankpas. De periode waarin de klachten zich afspelen zijn door klager beperkt tot de periode waarin hij opgenomen is geweest op <locatiennaam 1>.

De zorgaanbieder is in de gelegenheid gesteld op de klacht te reageren. Op 24 oktober 2022 is een verweerschrift ontvangen. Op verzoek van klager is de behandeling een week uitgesteld wegens ziekte. Op 14 november 2022 heeft de commissie een online zitting gehouden ter bespreking van de klacht. Aan de online zitting namen deel: klager bijgestaan door (cliëntvertrouwenspersoon, CVP), en voor de zorgaanbieder (teammanager <naam afdeling>) en (senior begeleider <naam afdeling>).

Het dictum van de uitspraak is op 14 november 2022 schriftelijk aan partijen meegedeeld.

FEITEN EN OMSTANDIGHEDEN

Klager is in 2021 bij Trajectum opgenomen en verbleef aanvankelijk op <locatiennaam 1> en thans op <locatiennaam 2>, een woon/werklocatie voor mensen met SGLVG+ die 24-uurszorg nodig hebben. Er is een Rechterlijke Machtiging ex Wzd van kracht en tevens vindt opname/behandeling plaats vanwege een voorwaardelijk strafdeel ex art. 14c Sr. Klager heeft een curator; deze was niet in de gelegenheid om ter zitting te verschijnen.

De beperkende maatregelen waar over geklaagd wordt golden ook al op de afdeling(en) waar klager voorafgaand aan zijn opname op <naam afdeling> verbleef. Op <naam

afdeling> is besloten tot voortzetting, met inachtneming van de wettelijke termijnen voor besluiten onvrijwillige zorg. De beperkingen houden in dat klager op basis van een vrijheden/verlofplan naar buiten gaat. De afdeling acht het niet verstandig dat klager onbegeleid op bezoek gaat bij zijn echtgenote die elders in het land in een zorginstelling verblijft. Klager maakt gebruik van de afdelingstelefoon waarbij de begeleiding in de gaten houdt dat het niet tot verbale agressie komt en hij niet excessief naar zijn echtgenote belt. De bankpas wordt voor klager op het kantoortje bewaard en als hij deze wil gebruiken krijgt hij hem mee waarbij wel afspraken over het te besteden budget worden gemaakt.

Klager heeft zich in het verleden meerdere malen onttrokken aan opname waarna er problemen ontstonden door alcoholmisbruik en het tot contact met politie/justitie kwam. Vanuit de zorginstelling waar de echtgenote verblijft wordt ook toezicht gehouden op het contact tussen klager en de echtgenote. In het verleden is er vaak sprake geweest van relationeel geweld.

KLACHT

Klager vindt dat er geen aanleiding is om betreffende beperkingen zo langdurig toe te passen en hij stelt dat de zorgverleners niet de waarheid spreken. Hij heeft zich al lange tijd niet aan de opname onttrokken en hij zou goed in staat zijn met een eigen telefoon en bankpas in eigen beheer om te gaan.

VERWEER

Ten tijde van de opname bij Trajectum is nog herhaaldelijk gebleken dat de betreffende beperkingen wel nog steeds noodzakelijk zijn. Zonder beperking is klager in staat gebleken om wel 90 keer achter elkaar zijn vrouw te bellen of om in de nacht te gaan bellen. De telefoontjes ontaarden vaak in schelden en dreigen. Daar ondervinden medebewoners die er getuige van zijn ook nadeel van. Als klager vrij kan beschikken over zijn bankpas dan vergroot dat de kans op onttrekking met bijkomende problemen is in het verleden (bij herhaling) gebleken.

De maatregelen zijn effectief gebleken. Er is een plan om de maatregelen af te bouwen, echter het lerend vermogen van klager is niet hoog.

OVERWEGINGEN EN CONCLUSIES

Op grond van de aangeleverde informatie heeft de commissie geen volledig overzicht kunnen verkrijgen van het stappenplan dat terzake van deze beperkingen gevolgd is en met name niet wie de besluiten heeft genomen.

Verweerders hebben daarentegen wel met concrete voorbeelden overtuigend aangetoond dat er een noodzaak was voor de toepassingen. De instelling heeft voldoende onderbouwd aangegeven dat er een aanzienlijke kans op ernstig nadeel voor klager zelf bestaat en voor anderen. Ook de proportionaliteit, subsidiariteit en doelmatigheid zijn door verweerders afdoende beargumenteerd. Er is ten tijde van de opname op <afdelingsnaam> aantoonbaar getracht om tot afbouw van de beperkingen over te gaan

maar daarbij bleek dat klager (nog) niet in staat was om verantwoord met minder toezicht cq. meer vrijheden om te gaan.

BEOORDELING

De commissie verklaart de klachten: ongegrond.

De commissie adviseert de instelling bij het verweer duidelijker te zijn over het verloop van de diverse stappen en de betrokken functionarissen. Alleen de laatste besluiten zijn soms niet voldoende voor een goed inzicht.

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen, binnen zes weken na de dag waarop de commissie deze beslissing aan partijen heeft medegedeeld (dat wil zeggen: binnen zes weken na de dag waarop partijen gemeld is dat zij deze beslissing kunnen downloaden van het netwerk van de KCOZ), een verzoekschrift indienen bij de rechter ter verkrijging van een beslissing over de klacht (zie artikel 56c Wet zorg en dwang).

Deze uitspraak is vastgesteld op 24 november 2022 door de voorzitter van de Klachten-Commissie Onvrijwillige Zorg, de heer mr. J.A. Heeren, en de leden de heer mr. H.J.M. Steen en de heer drs. A.C. Louisse.

mr. J.A. Heeren,

voorzitter

Dit is de geanonimiseerde versie van een uitspraak van de KCOZ. Conform artikel 56b, lid 7 Wzd maakt de KCOZ haar uitspraken openbaar 'in zodanige vorm dat deze niet tot personen herleidbaar zijn, behoudens voor zover het de zorgaanbieder betreft'. De KCOZ maakt haar uitspraken openbaar door deze op de website van de KCOZ te publiceren